

La căsuța cu povești

Emilia Plugaru

Suflă vântul când e toamnă.
Ploaia bate în ferești.
Amintirile ne duc
La căsuța cu povești.

Amintirile ne-ndeamnă
Să mai fim odată mici...
Veneam, nepoței, vreo zece.
În căsuță la bunici.

Cât ești mic mereu la joacă
Gându-ți este, dar când crești,
Îți dai seama că nespuse
Au rămas multe povești...

Astăzi nu mai e bunica,
Nici bunicul, au plecat.
Nu mai este nici căsuța,
Alta-n loc s-a ridicat.

Câte vorbe blânde oare,
Bunii au luat cu ei?
Câte snoave și povești
Nu au spus la nepoței?

Chiar de vrem a vremii roată
S-o întoarcem, iarăși mici
Nu mai devenim vreodată.
Azi suntem și noi bunici.

Casa noastră e acum
Cu povești și snoave plină.
Stăm, privim în lung de drum.
Când nepoții or să vină?

Timpul pleacă spre apus
Și atâtea lucruri bune,
Mai avem încă de spus.
Oare toate le vom spune?

Suflă vântul, încă-i toamnă.
Ploaia bate în ferești.
Hai grăbiți-vă, nepoți,

POEZII ONLINE

La căsuța cu povești!